

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۱۲/۱۳

محمدیار یار

ډاکټر لېوال

د تخيل او تفکر امتزاج

دریمه برخه

کنايي

کنايي هم د ژبنيو ځانگړنو په توگه، د شعر په تازگي و شعريت کي پامور ونډه لرلای شي، دا داسي ژبني ميکانيزمونه دي چي د ولس په ژبه کي پراخ استعمال لري او شاعر يي له ولسي ژبي شعر ته رانتقالوي، اما دا هم ممکنه ده چي شاعر يي خپله جوړي کړي، گومان کوم چي دلته يي ځيني استاد لېوال جوړي کړي، يو څو يي گورو:

کلکي گاگري له آسمان سره جنگېدل: د گاگرو جگوالی.

پر زړه دنگ قامت درېدل: دنگ قامت يي را يادېدل.

په تلوسه ځان له ځانه تلل: ځان هېرېدل.

وچ لرگي درېدل: حيراني.

د ډبرو دېوال د آسمان تر کنگرو ډال ايښوول: لوړوالی او مانع.

د قدرت په لاس تراشلي تالارونه: طبيعي ځايونه/ مغاري.

بنامار تر نيمايي آسمانه سر لوړول: سر ډېر پورته کول.

د سپرغی يو پرک: ډير ژر.

په دغسي ژبنی زمينه کي يوه اسطوري فضا ايجاد شوې، په دې فضا کي منظومه تنظيميږي، هلته چي د شاعر د فکر و پيغام پر لمر باندې، د تخيل زېږنده بېلابېل تصويرونه، په مناسب او متناسب انداز سره، راگرځي او د خيال و فکر له گډو موادو يوه دلکشه منظومه جوړوي.

اسطوره

اسطوره د تخيل معراج گڼلای شو، هلته چي زمان و مکان خپل متعارف منطق بايلي او شاعر يي په خپل اختيار کي اخلي، زړه يي چي څنگه يي کاروي او څه ډول مفهوم پر تپي، يا داسي ادعا هم کولای شو چي په اسطوره کي شاعر په يوه مافوق الطبيعي ځواک بدليري چي د دې ځواک په وړاندې بيا هيڅ خنډ د ټينگي نه دی، البته اسطوره داسي لامحدود لوبنی دی چي که هر څوک و غواړي تر لاسه کولای او د خپل ظرفيت و ضرورت په اندازه يي هر ډول کارولای شي، البته د بشري ژوندانه لومړني پړاوونه يو مخ د اسطورو په غبار کي نغښتي ول هلته چي د فکر او خيال يا تخيل او واقعيت توپير نه کېده، وروسته بيا بشر فلسفي مرحلي ته داخل شو او د خيال و واقعيت توپير و شو، په درېيم گام کي انسان د ساينس پړاو ته ننوووت خو په دغو ټولو پړاوو کي د اسطوري له لوبنی د بشري تاريخ د لويې برخي، په واقعي ژوند کي، ډېرو مداريانو، فرېبکارو، خودپرستو او مفادپرستو د خپل واک و ځواک لپاره، په خلاص لاس کار اخيستی/ اخلي يي او په هغه کي يي تل، د لويو لويو بشري کتلو پر سر، د ډول ډول خرافاتو مسموموونکي محتويات وړ اړولي او نسلونه نسلونه يي پرې مسموم کړي او نن هم گورو چي بشر لا له دغه مسموميت و گنگسپته فارغ نه دی او داسي ښکاري چي هيڅکله به ترې روغ نه شي، ځکه يو خوا د انسان خواهشات ناتمام دي، بل چي بيا طبقاتي نانډولی يوه نسبي انډول ته هم نه شي نژدې کېدای، په دې توگه نو د انسان اميال و

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکي په خبر و لولی

غرايز په واقعي دنيا کې مطلوب جواب نه شي موندای نو بيا خپله په ځان غولونه يا بل تېرايستنه لاس پورې کوي او د کاذب تسکين لپاره د اسطوري سحر نه ځان سپاري او د دې جادو اثر هم نه ختمېدونکې بنسټګري مګر بل پلو بيا، همدا اسطوره په هنر کې د خپل لومړني نقش خلاف اغېز لري او هنريت لوري څوکي ته رسوي او کله چې دا لوبښ استاد لېوال غوندې بشريال هنرمندان په لاس کې اخلي نو بيا هغسي باکيفيته، سپېڅلي، شفاېخشه محتوا وړ اچوي چې همدا نن نن، نه يوازي زموږ رنځور ملت، بلکې ټول له بېلابېلو آفاتو سره مخ بشر، وړ ته جدي اړتيا لري چې وروسته به يې بيان کړم. همدلته، په عقیده و هنر کې، د اسطوري د نقش اړوند، د استاد دروېش دراني دا توضيح ما ته په زړه پورې ده:

"پر اساطيرو باندې په خپل خپل وخت کې خلکو عقیده لرلې ده، خو په ادب کې خبره د عقيدې نه وي، دلته خبره د تخيل د زور ده، يو اديب د خپل تخيل په زور يوه خيالي دنيا جوړوي او ورسره ورسره د لوستونکي يا اورېدونکي ذهن هم داسې تخنوي چې د تخيل وزر يې و غوړيږي هغه خپل دغه وزر وړې او په الوت الوت دغې خيالي دنيا ته په داسې حال کې وړ ننوزي چې حقيقي دنيا يې د يو څو شېبو دپاره هېره شوې وي، په دغو شېبو کې اديب د يوه پيغام د ور کولو او لوستونکي يا اورېدونکي د دغه پيغام د اخستلو دپاره آماده وي، د پيغام دغه راکړه وړ کړه چې و شي نو بيا وړ کونکي او اخستونکي بيرته خپلي حقيقي دنيا ته را ځي، دلته که هر څو هغه خيالي دنيا نوره له دوی سره نه وي خو په هغې کې تبادله شوی پيغام حقيقي وي او په حقيقي دنيا کې سړي ته په بڼه وړ ځي (93: 2)".

لوی شاعران لوی ارمانونه و لوی ايډيالونه لري او د هغو د بيان لپاره پراخې زمينې او لوی صلاحيت په کار وي، اسطوره دغسې يوه لايتناهي زمينه ده چې هنرمن پکښې د هر څومره فعاليت صلاحيت لرلای شي، له دې پرته، د لويو افکارو و ايډيالو د بيان لپاره، د نورو شعري صنايعو سيني تنګي ايسې، البته په اسطوري منظومو کې د ارمانو د لا ځلولو، جذبولو او بڼه رسولو لپاره، له هر ډول سيمبوليکو، استعاري، تشبيهي او پارادوکسي تصويرو څخه کار اخيستل کېدای شي او د هنري منطق پر بنسټ، د دغو ټولو تنظيم منظومه په شهکار بدلولای شي.

ارواښاد استاد اسد آسمايي، د استاد لېوال د اساطيري تجربو په هغه پيل پيل کې ليکلي ول:

"د شعر او اسطوري د تلاقي نمونې په مشرق کې هم زياتې دي چې له ځانه سره رواني اړخ لري اما په پښتو ادبياتو کې، که فولکلور په نظر کې و نه نيسو، دا ډول نمونې ډېرې کمې دي؛ د مجروح ځانځاني بڼامار... په پښتو شعر کې ډېره استثنايي نمونه ده؛ پښتانه شاعران، نه پوهېږم ولې؟ دې مسلي ته نه متوجه کېږي او يا هغې ته کم اهميت وړ کوي، چې په پښتو شعر کې يوه نيمګړتيا ده. په دې وروستيو کې مې د غفور لېوال، د (باد) په نامه منظومه او تخيلي افسانه، يا د ده په ژبه، خوب ليدو ته ورته افسانې بيان، د شعر په ژبه ولوستله چې زما په اند، دا يو بڅرکی دی چې د ده له شاعرانه هنګار څخه پورته شوی دی. ښايي زموږ ځوان ادبي بهير، دې ټکي ته پاملرنه و کړي چې اوس اوس، په ادبياتو کې زړې افسانې او د هغوی فلسفي او رواني شننه هم په پام کې نيول کېږي ځکه د افسانې، هنر، فلسفې، ارواپوهنې، ادبي او شعري انځورونو، سيمبولونو او استعارو، او اسطورو د تلاقی له امله، د پاملرنې وړ موضوعات رامنځته کېږي چې د اوسني پرمختللي انسان د توجه محراق ګرځي". (6: دوولسم)

کاشکې استاد آسمايي ژوندی وای چې نن يې د استاد لېوال له شاعرانه هنګاره، د بڅرکو پر ځای، د غورو غورو لمبو ننداره کړې او په آسمايي صلاحيت سره تبصرې پر کړي وای، اما افسوس چې په دغه برخه کې مو تر ننه هم، ادبي بهير رامنځته نکړای شوی، د لروبر په کچه، په ټول پښتو معاصر شعري بهير کې يوازي د عبدالرحيم مجذوب، امين داودزي او دروېش دراني نومونه يادولای شو چې دې خوا ته يې څه ناڅه توجه کړې ده البته د استاد دروېش کار د نورو په نسبت د کميت و کيفيت له مخې غنيمت و پاموړ دئ چې په اکاډميک صلاحيت سره يې دغې خوا ته آگاهانه توجه کړې او استاد لېوال غوندې يې، هم د اسطوري پر تيوري علمي کار کړي او هم يې عملن شهکارونه پنځولي دي.

موږ که يو خوا خوښ يو چې ډاکټر لېوال په دغه برخه کې ځلاندې برياوې لري، که څه هم د استاد اسمايي له هيلې سره سم بهير رامنځته نه شو اما ښايي بېځايه ادعا و نه ايسې چې استاد لېوال خپله د يوه بهير په کم و کيف نوبتونه کړي او وړ پسې د يوه جريان د پيلېدو امکانات يې رامنځته کړي مګر بل پلو، له بده مرغه، زموږ اوږدو جنگو چې زموږ په ماديت و مانويت بد بربادوونکي اوږونه پوري کړل نو په دې ترڅ کې يې زموږ د هغه استثنايي شخصيت ډاکټر مجروح علمي صلاحيت ته هم زيان واراوه ځکه د هغه د جهاد و مهاجرت د فاجعه بار دوران تخليق، د هغه ارواپوهنيز، فلسفي او مجموع کې اکاډميک صلاحيت تر سوال لاندې راووست، بېلګه يې د هغه (ناآشنا سندرې) مجموعه ده چې زموږ د معاصرو ادبياتو پر تندې يې داغ بللای شو، يو وخت که د شهيد مجروح ځانځاني بڼامار، د سيمبول و اسطوري په سبب استثنا وه او په دې حصه کې د لا استثنايي شهکارو تمه ځنې کېده، خو (ناآشنا سندرې) په تېره يې بيا (مجاهد زوی ته د مور ليک) د بربند، مخامخ، غير هنري، حتا ضد هنري او ضد علمي بيان له مخې،

د هغه د هنري و علمي سقوط ثبوت گڼل کېدای شي، اما ښه شو چې استاد لېوال د دغسې سقوط شومه نه شو او په دغه برخه کې یې زموږ معاصر ادبیات له تشې را و ژغورل. زه که د انسان د پیدایښت په هدف نه پوهېږم نو د ملگري لېوال د هستۍ د منطق پوهېدو یوه دعوه خو کولای شم چې هغه لکه چې په پښتو ادبیاتو کې د دې تشې د ډکولو او اساطیري هنر تخلیق ته هست شوی دئ او پر هغه مؤثر کسان، باید ور باندې د دغه ضروري ماموریت د لا ښې ادینې لپاره، بیا بیا ټینګار و کړي، نورې کیسې و ماملې به نور کوي خو دی باید په دغه برخه هغه مسؤلیت ادا کړي چې نور یې نه کوي، یا یې کولای نه شي، یا یې ور پام نه دئ خو د ده هم ور پام دئ، هم یې صلاحیت لري، هم یې تر عهده وتلی او لا نور امیدونه ور ته شته، په دې ځای کې یو ځل بیا د ډاکټر اشرف غني له یادوني چاره نشته، ځکه هغه د نوموړي دغه صلاحیت ته متوجه شوی او په جدیت سره یې هڅولی چې په دغه لار کې لا جدي او چټک ګامونه واخلي، هغه هم د خپل واک مهال، هم اوس استاد لېوال ته جدي پام کړی چې علمي_ هنري صلاحیت یې ضایع نه شي او الحق چې هڅوني، پاملرنې او لاسنيونې یې محسوس تاثیرات لرلي چې باید ترې ممنون اوسو.

په سلسلې او شاهنامه کې، د استاد آسمایي د یادو کړو علومو، فورمو او تخنیکو تلاقي روښانه وینو چې زه به یې ځینو ته نوک و نیسم، په دغه منظومه کې تاریخي_ جغرافیایي، رواني، فلسفي او ښکلاپوهنیز، سیاسي، اقتصادي، ایکولوژیک، ملي او انساني واقعیتونه په سیمبولیکه و اسطوري ژبه سره غږه غږه دي، په زمان و مکان دواړو کې، د شاعر له ضرورت یا خوښې سره سم، د واقعیت و اسطوري جلوي غبرګي لیدل کېږي، ساکياموني، سلسلې او شاهنامه، د پیرانګ په قفس کې بندي کول، ښامار زنداني کول، له څلورو چینو، اته ډنډونه جوړول او ورته نور، داسې اسطوري او سیمبولونه دي چې زموږ د منظومه نگار تخیل ته یې د لامحدود پرواز وزونونه ور کړي او نوموړي هم، ښې بلند پروازی وړ باندې کړي دي.

په پښتو کې که اسطوري تخلیق لږ دئ او په دې لږ کار کې د استاد لېوال ونډه د کمیت و کیفیت له مخې ډېره ګڼلای شو نو د اسطورو پر تاریخ و تیوري باندې څېړنیز کار هم همداسې دئ او جالبه ده چې په دې برخه کې هم د نوموړي کار د یوه مستقل کتاب په حجم پامور بللای شو.

په ادبیاتو کې د اساطیرو راورو اړوند، محترم دروېش درانی لیکي:

"که موږ له نوي زمانې څخه پر شا لږ تېرو وختونو ته و گرځو او د تلمیح او حوالي پر ځای په ادب کې، په خاصه توګه په شعر کې، لږ په فراخه پېمانه د اساطیرو ځایونه و څېړو، نو په مخه به داسې بې شمېره نظمونه را شي چې په هر یوه کې به یوه روغه اسطوره وړاندې شوې وي، دغسې نظمونه په هره هغه ژبه کې شته، چې ویونکو یې اساطیر لرلي وي، اروپایي ژبو ته بیا د یوناني او لاطیني ژبو اساطیر په میراث کې ور پاته شوي دي، دغو ژبو له دغې ورثې څخه په خلاص موب ګټه پورته کړې ده او دغه په یوه نظم کې د یوې روغې اسطوري د ځایولو په لږ کې هم دغه هره یوه ژبه ګڼ شمېر نظمونه لري، چې په زیاترو کې یې اسطوره په هماغه اساطیري بڼه راغلې وي، خو ډېر ځله بیا چې یو توانا تخیل لرونکی شاعر ور باندې اوبتنی دی نو په نظم کې د اسطوري اساطیري رنگ نت شوی او قصه د حقیقت په رنگ ښکېلې ده، د بېلګې په توګه د شېکسپیر یو نظم وېنس اینډ ایډوینس (Venus and Adonis) را وړلای شو، وېنس هر څو که د ښکلا الهه ده، خو په دغه نظم کې هغه صفا د یوې ښځې غوندې ښکاري او ایډوینس، چې دغه الهه ور باندې مینه ده، د کره کتونکو په وینا بس یو انګرېز ځوان دی، دغه رنگه په نظم کې راغلي بېلابېل انځورونه، بلکې د نظم ټوله فضا، حقيقي ښکاري (99_ 98: 2)." .

په پښتو کې استاد لېوال دغسې یو هنرمند ګڼلای شو چې له اساطیرو یې، بالخصوص په سلسلې او شاهنامه کې، د یوه توانا تخیل لرونکي په توګه، هنرمندانه چلن کړی دئ چې د سلسلې او شاهمې اساطیري کرکټرونه یې د ټیپیکو اخلاقي، میرنیو، ژمنو او وطنپالو اتلو افغانانو په څېر تمثیل کړي دي.

لکه د استاد لېوال چې عادت دئ، زموږ خپلې آریایي اسطوري بیا بیا را ژوندۍ کوي، جالبه ده! یوه زمانه وه چې دغو اسطورو به زموږ خلکو او د هغوی طبیعت ته ژوند ور کاوه خو لکه نن چې یې زموږ شاعر حق ور ادا کوي او دغو اسطورو ته په خپل هنر کې بیا ژوند ور کوي، لکه سوریا د لمر الهه، د سوریا بګۍ یانې لمر، آناهیتا د اوبو، آبادۍ او بارورۍ الهه، آناهیتا د شاهمې مور (شاه میرمنې) ته په خوب کې وړاندوینه کوي چې وروسته پړاو په پړاو رشتیا کېږي:

شاهمې د ژوند ژغورنې، کرکېلي او پنځوني نښانه ده، له یوه ځوان سره به خلک و ژغوري، د رڼو اوبو ډنډونه به جوړ کړي، له خوني پیرانګه به رمی و ژغوري، په پاروپامیزاد کې به ښامار بندي کړي او د دې چارو لپاره ور ته

خپله الماسي نېزه ور کوي. هر څوک چې د شاهمامي خواش لري نو ځينې اسطوري شرطونه به پوره کوي چې سلسل يې منلو و پوره کولو ته ملا تړي:

له درو سختو پړاوو به تيريږي، ژوند به له رنځونو، بديو او تيارو ژغوري، که غواړي شاهمامه د خپل ژوند څراغ کړي نو دا به له اهريمنه او خان به له گناهو ژغوري، له لمر خاته را روان کس به يې، چې روښان او ويښ دى، لارښود شي، هغه چې له درده و رنځه د خلاصون په راز پوه دى او دا ساکياموني/ بودا دى چې له يوه توتې ښېگنې و نور څحه عبارت او د شر و تيارې ضد قطب دى، هغه چې سولبيز، انسانپالونکي او د پوهې له رڼا مالامال اخلاقي پيغامونه يې زموږ خاورې ته له ختيځ /هندوستان څخه، د موريا کورنۍ په واکمنۍ سره را خپاره شول، دلته د گريکو_ بوديک هنر په ايجاد سره ابدې شول او د استاد لېوال په دغه منظومه کې، د اساسي پيغام په توگه، د يوه شعري شهکار په شکل، يو ځل بيا احيا شول او دا ځل به په دا ډول، د ابدیت يوه بله پخه ټاپه و خوري. د ښاغلي لېوال يو له کمالو دا دى چې د بوديزم فلسفې څلور مقامونه او اته اصول يې، د کپروک په څلورو چينو او له دغو چينو په را بېلو شوو اتو ډنډونو سره، په خورا متفکرانه و هنرمندانه انداز سره تمثيل کړي دي، دا اته اصول دي:

۱_ پاکه عقیده، ۲_ پاکه اراده ۳_ پاکه خبره/ وينا/ ژبه ۴_ پاک کړه ۵_ پاک خواږه/ حلاله نفقه ۶_ پاکه هڅه ۷_ پاکه پاملرنه/ حافظه/ ذهن ۸_ پاک څار/ اندېښنې. وايي څوک چې پر دغو اصولو ولاړ وي، له قیده ووځي، فکر پر ټاکلي ټکي متمرکز کړي چې له خواهشاتو بېخي خلاص وي نو بيا تر دغو څلورو مقاماتو اوږي:

- 1_ د حقيقت پېژندنې بحث/ څېړنه
- 2_ په حقيقت پوهنه کې فکر
- 3_ ژور تفکر او سکون
- 4_ بشپړ سکون او توازن (نيروانا)

نور بيا